

[Leif Hermann]

ved at trække alle disse problemer frem i offentligheden – problemer, som ellers ikke var særlig kendt, altså problemer i forbindelse med vurdering af aktiverne, problemer i forbindelse med skifterettens sagkundskab osv.

Vi synes, det er fornuftigt og rigtigt, at der kan ansættes forretningskyndig medhjælp. Vi synes, det er helt fint, at der ikke skal være tvivl om, at vurderingsmændene ikke har nogen økonomisk interesse i den måde, boets aktiver bliver vurderet på.

Men jeg har stadig væk lidt vanskeligt ved at forstå, hvorfor skifterettens vagtmester skal lave andet end at være vagtmester i skifteretten, hvis det ellers er det, han er interesseret i. Det forekommer ikke rimeligt, at der er en sådan sammenblanding af funktioner i retten mellem vagtmesterfunktionen og så den funktion, der ligger i at vurdere boaktiver. Forudsætningen for, at vagtmesteren kan komme ind i det spørgsmål, er naturligvis, at han har en vis sagkundskab, men det hører vel egentlig ikke til skifterettens opgave at sætte medarbejderne til at foretage vurdering af boets aktiver.

Endelig vil jeg også fremhæve den betænkelighed, hr. Torben Lund fremhævede ved at fastlægge vejledende retningslinjer for salærtakster under de 200.000 kr.

Så vidt jeg kan se, vil det modarbejde de meget fornuftige og rigtige kriterier, som er nedlagt i lovforslaget, fordi det selvfølgelig altid vil være nemmere at slå op i de vejledende salærtakster, hvis der ikke har været nogen særlig påfaldende forhold, og så bliver de vejledende salærtakster, som vi også har set det tidligere med advokaternes salærtakster, det gældende i langt de fleste tilfælde. Det vil f.eks., så vidt vi kan se, modvirke det meget fornuftige, der er kommet ind, nemlig at man også skal se på, hvilke resultater der er opnået i forbindelse med kurators virksomhed i bobehandlingen.

Vi håber, at vi kan få set lidt nærmere på disse forhold i udvalget, og vi vil gerne tilsige et konstruktivt udvalgsarbejde.

Larsen-Ledet (RV):

Vi ser i Det Radikale Venstre meget positivt på, at forskellige dele af konkursloven kommer op til revision. Det er vigtigt, at den øgede politiske opmærksomhed over for kon-

kursbehandlinger bliver fulgt op af nogle lovgivningsmæssige initiativer. Det betyder, at vi både her i salen og endnu mere grundigt i retsudvalget på sagligt grundlag kan få belyst, hvordan konkursloven fungerer i praksis, og hvordan den praktiske gennemførelse af bobehandlinger foregår rundt omkring.

Vi ved nok alle sammen, at det ikke altid er de rigtige hensyn, som tages i forbindelse med behandlingen af konkursboer. Der er flere årsager hertil, men vigtigt er det i hvert fald, at kuratorer og midlertidige bestyrere ikke altid har den fornødne sagkundskab til at kunne vurdere en virksomheds langsigtede muligheder for at føres videre. Kan virksomheden overleve ved at skifte ledelse eller ledelsesstrategi? Hvordan er de fremtidige afsætningsmuligheder for virksomhedens produkter? Hvad er virksomhedens langsigtede produktudviklingspotentialer osv.? Det er alt sammen spørgsmål, som en advokat udpeget i skifteretten som midlertidig bestyrer eller kurator meget sjældent vil være i stand til at vurdere.

Over for denne mangel indeholder det foreliggende forslag et positivt element, nemlig at skifteretten kan antage en forretningskyndig medhjælp til at rådgive den midlertidige bestyrer eller kurator.

Men jeg vil gerne fremhæve, at der melder sig et par problemer i forbindelse med formuleringen af dette forslag, som vil få vidtrækkende konsekvenser for den praktiske administration af loven.

For det første siges det, at inddragelsen af en forretningsmæssig medhjælp kun skal/kun ske i boer af større omfang eller mere indviklet beskaffenhed. Det er en begrænsning, som jeg vil stille mig meget kritisk over for. Jeg kender personlig adskillige eksempler på små virksomheder og bedrifter med årlig omsætning på 1 til 2 mill. kr., der er blevet afviklet af beskikkede kuratorer som formssager, uden at der er taget hensyn til de virksomhedsøkonomiske muligheder for videreførelse af enhederne. Når man tænker på de ofte dybt tragiske menneskelige konsekvenser, som enhver konkurs har for såvel ejere som ansatte ikke mindst i de helt små virksomheder, hvor en hel familie ofte trækkes ned, er det direkte uacceptabelt, at det ikke også for de små virksomheder skal gæl-